

lectatio nisi coniunctio conuenientis cum
convenienti percepta et amata. **T**alis igit
tutu operatio causat divisiones spiritus ab
anima quia nihil agit ipsa. ut anima nos
minatur tunc ad actum spiritus sed vel so
pita quodammodo silet et tacet. vel si moue
tur et sentit non conturbat neque dejectis
ritum ab arce conceptionis. **H**ec est pars
quam Deus dat ut non conturbetur cor ips
suis neque formideret et que per apostolum ex
uperat omnem sensum modo dicto. **P**rima
tur enim spiritus tali non a vita anime tas
men a sensu vice ei. **S**imil accipe ver
ba Richardi que posuit in forma auctoris
spiritu et anima ne videar in tanta re mihi
nus habere fidei tanquam inexpertus. **D**etur
ergo fides vel expertis. **V**ivus et efficax
est sermo dei pertinens usque ad divisionem
spiritus et anime. **S**ed in hac divisione
animae et quod animale est in imo rema
net. spiritus autem et quod est spirituale euo
lat ad summam. et ab infimi dividitur ut ad
summam subleuetur. ab anima scinditur ut
deo coniungatur. quoniam qui adhaeret deo
vivus spiritus est. **F**elix divisione et mirabilis
separatio. ubi quod corporulentum est rema
ne deorsum. quod spirituale et subtile est
usque ad speculationem divine glorie subli
matur. et in candez imaginem transforma
tur pars inferior componitur ad summam
pacem et tranquillitatem. cum pars subli
matur superior ad gloriam et iocunditatem.

R. **D**iscipulus. Magna sunt hec et in alte
rum reseruanda tractatum dies crastina ex
pectetur. **H**uc autem breuiter absolvit. **C**ur
dicitur anima magnificare dominum potius
quam spiritus. **D**magister utrumque profecto fa
ctum est sed specialis ratio fuit in anima. quod verbi
incarnati spirituali maiestati prepauit hos
pitiu in carne pro rursus animali. **R**ursus
quia futurum erat quod hec incarnationis scanda
lum esset iudeis. et genitibus stulticia. puenit ma
ria modis trans non eximotentia sed summa
dominatio et domini carnem suscepisse. **P**ro
inde spectat plus exultatio quod extra saltatio
spiritui quam anime. simul et tria puncta.
Dei pro timore casto. Salutare pro ho
nore grato. Suo pro amore sumo. qui sic
fuit singularis in Maria quatenus ipsam
aliceret ut esset nihilominus communis ut
plus proficeret. **P**ostremo spiritus ma
riae prius exultauit quam animalis pars impre
gnata magnificaret dominum quod tunc ma

xime factum fuit dum consentiendo ait. **E**c
ce ancilla domini. fiat mihi secundum verbum
tuum. Quod quia perficiendum fore post
ab elizabeth prophetizante et benedicente
(qua visitauit) accepit exirexit in iubilu
Et erat magnificat anima mea dominus
Discipulus. Et nos magnificemus dominum
et exultemus spiritus noster in deo salutis
nostrae. Cras reuertemur in id ipsum.

Expliicit primus tractatus.

Sequitur tractatus

Secundus pragmaticus super Cantico
Marie de exultatione spiritus. Et conti
nent notulas. lxxiiij. **P**rima notula sequit
ur.

Exultauit spiritus meus in deo salutari
meo. **D**iscipulus Assumus quesiti
tur. Utrum beata nostra dominus ce
cinit. **M**agnificat anima dominum. Et exulta
uit spiritus tecum fuerit in spiritu. vel supra spiritum.
vel sine spiritu. vel extra spiritum. **D**a
gister. Quesitus hoc quadriembre volo
si possum ad intelligibiores terminos re
ducere. presupponens spiritum hic capi per
nos. per superiori portione rationis. que ali
li modo dicit mens. vel appetitus. vel
intelligencie sintilla que nomina greces in
deris. **D**iscipulus. Placet accepto. Ita mul
tiplex alia sit. ut etiam dicatur ab aliquibus non
parue auctoritatis per rationes inferiores. In
glosa. psallat spiritus psallat et mente. A medicis vo
concorditer appellatur vapor iste naturalis
et vitalis. effumatus a corde per corporis ad
cerebrum. precipue illificatus animalis
sensitum et motiuum. non tam principaliter
per veritatem. sed instrumentaliter per ani
mam que est in homines eadem cum spiritu ratio
nali differens penes officia. put alias decla
rasti. **D**magister. Concedo tibi singula
tue divisionis membra. quod maria frequentie fuit
nunc in spiritu nec in spiritu. nunc sine spiritu seu non
habens spiritum. nunc extra spiritum. **D**iscipulus
Hoc est in me spiritus qui capiat. **D**agis
ter. Flesciens an sciens dum ita loquen
tis aperis intellectum. Sciscitor itaque quod is
telligis dicens quod non est in te spiritus. nun
quid oratio separatus est a corporeo? **D**is
cipulus. Qualiter hoc loqueris qui me vi
uere cognoscis relex verbis certe perpen
dis. **D**magister. Est ergo in te spiritus?
Discipulus. Nullo pacto id negaueris
Dmagister. Numquid non contradicis
primo dicto non est in me spiritus. **D**is
cipulus. R.

Tractatus. Primus.

scipulus. Allegas acriter nisi p̄tinus ad didissem q̄ capiat? **D**agister. Vigilanter attendis tenaciter traditionē si vocē p̄priam explicaueris. **D**iscipul. Tu explica vice mea? **D**agister. Habet sp̄ūs duplē vitā sicut et anima, qd̄ ex diffinitione data anime per philosophum colligit. Est inq̄t. Anima act⁹ corporis phisici organici, vitā habentis in potētia, supplēt exposi- tores ad vitam scđam. q̄ est opatio vite pri- me? **T**ande sp̄ūs dicit non solū esse vel vi- uere vel intelligere q̄ sit eēntialitet intrin- sece formaliter essentia vita et intelligentia. Sed q̄ p̄ducit et setales actus vitales q̄ vita scđa nominantur nedū a philosophis sed in vsu vulgari quo res omis q̄ mouet dicit viuac aut viuens. Mortua vero duz quiescit, ut aqua fōtisviva Aqua lacī mor- tua. **T**ali modo distinguunt philosophi cū theologis triplicē vitā, sicut triplicis boni finē quē opando nūtitur q̄s adipisci iuxta poetā de tribus deabus fictionem Juno p̄est diuitijs vtilib⁹, venus delitijs r- voluptratib⁹, Pallas sciētis et artib⁹ hono- rabilib⁹. Ponit alia distinctionē sicut speciū latōem et praxim et mixtim ex vtroq; qd̄ est vita practica. Est vita speculatiua. Est vis- ta simulactriua et p̄templatiua, qualem ha- buit beata nostra sicut euāelicū p̄ntis diei sue assumptionis misterium de suscep- tione christi per martham et mariam. Si qui dem beata suscepit christum cum officio duplicitis huius sororis, quia solicite mini- strauit, et deuote sedens secus pedes audiebat verbum illius. **D**iscipulus. Intelli- go melius t̄s antea p̄priam vocem dum dis- xi q̄ non erat in me spiritus qui caperet, n̄ enim volui me simpliciter non habere spi- ritum, sed operationem spiritus explicati- uam talis misterij, hoc est intelligentia me habere negauit. **D**agister. Sicut memo- riter hec distiuctio, pergam ea deducere q̄ posui. **E**t primo beata virgo fuit in spi- ritu, dum operationem spiritualem habuit in cognoscendo plurima que cantabat de magnificētia dei in suis opibus ut de crea- turarū origine, magnitudine, multitudine plenitudine, pulchritudine, operatione et or- dine. **E**rat secūdo supra spiritū vel in ex- cessu spiritus, vel in extasi mētis, respectu illorum quorum non poterat ex sua virtus te vel intelligentia propriam cognitionem accipere. **E**t qd̄ esset deus in se et in sua ma-

gnificētia, quid angelī per omnia, quid fe- licitas quaz nec oculus vidit, nec auris au- diuit nec in cor hominis ascendit. **E**rat ter- tio sine spiritu, respectu illorum quorum nullam ex spiritu suo poterat rationē attin- gere. **U**t regina saba respectu sapientie sa- lomonis. **H**ec alio modo dicitur defectio spiritus visitato nomine in psalmis et in cā- tisis. **S**ic enī canit̄ in psalmo de sanctis. **D**is- rans et deficit in eū quē p̄spicuit **H**āc xp̄s notabat cū dicit. **A**ssi quis abnegauerit se metiūm non p̄t meus esse discipul⁹. **Q**uia nisi q̄s a semetip̄o deficiat exponit **R**e- gor⁹ ad illū q̄ supra ip̄m est nō appropin- quat. **H**anc apl̄is noīat captiuationē ins- tellectus in obsecrum christi. **S**ub h̄is tro- po dicūtur monachi sine voluntate, nechre- velle vel nolle. **V**ocat aliquā stupor vel ex- talis consurgens ex admiratione vehemēti rei cuius causa penitus ignoratur scđm **D**amascenū. **E**rat quarto **M**aria sub- spiritu, dū anime sue hoc est portionis in- ferioris operationib⁹ intendebat. **D**iscipul⁹. Eva vero non est mirabilis expositio talis, que pueris etiā possit inculcari. **D**agister. Itaq̄ sapientia est q̄ abscon- dita, p̄durit in luce, p̄ quā sit doctrina pri- dentū facilis dū cōfusa discriminat et disti- guit, dūq; vaga inordinata et obscura, resol- uit ad pauca p̄spicua. **D**iscipulus. Qua ratione fiunt ista? **D**agister. Numq; p̄ logicā, q̄ id dicitur ad oīm methadoꝝ p̄n- cipia/viā h̄is. **D**iscipulus. Quid agis de logica, quā studiosi nostri t̄pis/vilē h̄is terministā irridentes eo q̄ om̄ia referat ad termios. Nōs inq̄unt rem inq̄rim⁹, ad rez imus, qd̄ ad nos de termis? **D**agister. Grauissime r̄ndet talib⁹ oīm p̄ceptor no- ster inclitus, sic fuit et est in plurimis qui se gratis inuoluunt cura errorum inextrica- bilibus modis, quos sola scit et p̄t logica re- solver. diffiniēdo diuidēdo t̄minor et nōq; cōnotationes cū modis significandi viuas citer exponendo. **N**ecnō sophismatū pas- logisationes fantasticas detegēdo. **D**is- cipulus. Sufficeret ergo scire logica pro cognitione methaphysice rotius aut theo- logie, nec esset perscrutacione pluri opus? **D**agister. Fallaris quoniā logica non dat cognitionem scientiarum huiusmodi, sed expedit iter, modis certis quo venitur ad eas. Docet insuper modum explicatio- nis conceptuum subtilium, circa res ip̄as

eam diuinās q̄s naturales, tam in cogitatiō
nib⁹ q̄s in affectionib⁹ quem explicare/dif-
ficillimū est, immo nec plene possibile si lo-
gica cū grāmatica defuerit. q̄s ad hoc offi-
ciū summi viri methaphysici ⁊ phisici rep-
pererūt. Aristoteles p̄cipue. **D**anc op̄is
nor esse causam erroris hominū denotio-
ni sedareputantū sine logica ⁊ methaphy-
sica. sint homines sint femine dū nesciunt/
apud se conceptus habitos (presentim affe-
ctuales) resoluere ⁊ minus possunt ad ex-
tra verbis conuenientibus exponere. vnd
seipsoſ sophisticant ⁊ alios vel non instru-
unt vel decipiunt. expertus centies ⁊ centi-
es loquor. Ecce dum audiunt q̄ **D**arie
spiritus exultauit in deo salutari suo. conā-
tur exultare similiter, fantasiantes multa,
nunc amando. nunc timendo, nunc gau-
dendo. qualia dum satagunt. assidue fiunt
apud eos insolita fantasiarum idola siue si-
mulachra. que quia nesciunt discernere a
veritate rerū ⁊ intelligentia rationis, om-
nia deputant ad miraculū vel ad doctrinā
deuotionis excellentem per anagogiam et
mentis excessus. Patuit in thuruminis ⁊
beghardis ⁊ alijs absq; numero. quoꝝ scri-
pti plurima. maxime circa feminas, qua-
ri et auditas p̄tinacior in affectu / q̄uis
in virtute ⁊ cognitione q̄s viris longe fragi-
lio. Inde datū est epitheton hoc feminis
matime senib⁹, veteres sunt sortene vel sor-
tilege. Veniunt in hanc superbiā conseqn-
ter, vt viros etiam theologos / loquendo
scribendoq; docere presumant. Contem-
nentes illud apostoli. Dulierē docere nō
pmitto. Ecce q̄s modesta fuit sapiēssima
feminariū, que nō nisi septies ab euangeli-
stis inueniēt esse locuta. **D**iscipul⁹. Trā-
simateriā hāc incidenter nō inutiliter po-
sicam, quia de exultatiōē spūs **D**arie, cu-
pilo latius inquirere. Nam cū exultatō spūs
ritus sit quidā mentis excessus anagogic⁹
qui fit vt crebrius per amorē. Dicli **D**ar-
ia cantica cāticoꝝ **S**alomonis agnouit.
Ecli p̄prium cantici iungebat illoꝝ con-
cēni. Siquidem apte quidem videor mi-
hi hoc petere. dū leguntur in hac solepnita-
te felicis assumptionis sue / talia cantica / q̄
lia vocasti saltationes vel exultatiōes spi-
ritus amantis per amorem tractans illud
euangelium. Lecinim⁹ vobis ⁊ non saltati-
stis. **D**agister. Presupponas multa
oporet que ibidem posita nouisti, ⁊ que

dam ad illa adjiciā. **S**entio, samē necessa-
riātuā (o beata beatorꝝ) op̄itulationē quāz
supplet imploro ꝑ beatitudinē tuā quam
oēs pdicant generationes. ꝑ illā gratie ple-
nitudinē / quā inuenisti apud deū. ꝑ illam
exultationē spūs tui, in deo salutari tuo.
dicā ⁊ nostro quia nobis datus est ⁊ nobis
natus. Da magnificare in te, pte. ⁊ ppter te
animā meam dñm. fac exultare spiriṭū me-
um / in deo salutari tuo ⁊ suo. Da spūaliūz
gratiaꝝ gaudioꝝ / qualis affuit **E**lisabeth
cognate tue. Qlis et infanti exultati in rto
suo / dū adueniēs cū festinatiōē ꝑ mōtana/
itratidomū zacharie ⁊ salutasti elizabeth
cū tāta vocē efficacia / q̄ r̄pleta mor̄ spūscō
exclamanit voce maḡ, qz affectu maḡ. Be-
nedicta tu in mulieribus ⁊ benedicta fru-
ctus ventris tui. Qui fruct⁹ dedit intellige-
re cum mirando subiungit. Et vnde mibi
hoc ut veniat mater dñi mei ad me. **L**uius
domini? Plane illi⁹ cui quia credidisti bea-
ta es qui pficit ea que dicit. Et cui non in-
grata protinus cecinisti canticū nouū, cā-
ticūcanticoꝝ. **M**agnificat anima mea do-
minū. Et exultauit spūs me⁹ / in deo saluta-
ri meo. p̄ anagogicos in deū excessus. Bea-
tus siquidē vir cuius est auxiliū a te: ascen-
siones in corde suo dispositi in valle. **L**la-
mans ex sententia: cor meū ⁊ caro mea, de-
us cordis mei ⁊ ps̄ mea deus in eternū.
Discipulus. Valeat ista de precatō tua
que nos dirigat, me querēdo, te responde-
do. **M**eministi reor / altera collocutione te
spōndisse responsuꝝ, si cantica **S**alo-
monis cecinerit aliquādo beata virgo / dū
sepius animo voluebat canticum propri-
um / proferens illud in corde suo. **E**n in ex-
ultationē spiritus sui / eructauerit cor suuꝝ
verbū bonū dicens. Osculetur me oscu-
lo oris sui. **D**agister. Ita p̄s⁹ existimo
Himirū plenissime docta erat ab infantia
in lege dñi ⁊ p̄phetis ⁊ psalmis de christo
scriptis. Int que **S**alomō in exultationē
spūs edidit catica cāticoꝝ, tanq̄s epithala-
mū spōsi ⁊ spōse / mutuo federatoꝝ ꝑ amo-
rem / quā **D**aria iunctionem modo sens-
iebat vberius impletam / dū in ea verbuz
caro factū est deus homo, qui teste **J**obā
ne sponsus est / habēs sponsam ad cui⁹ pre-
sentiam ⁊ vocem / ip̄e **J**ohes amicus spon-
si gauisus est, ⁊ exultauit, etiam nunc iam
ex vtero. Quia in re, duc cor surſuz, atq; co-
sidera per anagogiam. Per eam quippe
KK. 3.

Tractatus Secundus.

captica cantorum panduntur, anime se
in deum levanti per fidem spem et amorem.
Videbis hoc tempore quo **Maria** dicit
exultasse se quadruplicem exultationis dif-
ferentiam, iuxta quadruplicem modum spi-
ritualis matrimonij anime devote seu dei
formis, cum viro suo deo. ut interim de **H**
solo matrimonio fiat sermo, ubi deus spos-
sus est, et anima sponsa. **Discipulus.**
Placet ista reducio. De ceteris quippe
doctores abunde locuti sunt in expositio-
ne canitorum? **Dagister.** Ecce tanta hac
hora, **Johannes**, **Elizabeth**, **Iesus**, **Ma-**
ria, conspicio cuiuslibet mentem vel ani-
mam, que duo nunc accipio pro eodem.
Considero inquit deo fuisse coniuncta ma-
trimoniali, sed varie, **Matrimonium** anime
christi cum deo fuit ab instanti sue creatio-
nis/initiatum, ratum et consummatum. Illud
autem anime **Marie**, nunc erat initiatum et
ratum, non consummatum. Illud autem **Jo-**
bannis erat initiatum, sed non oino ratum,
quoniam posset culpa saltem venialis copulam
offendere coniugale. Illud autem **Elizabeth**
fuerat quidem initiatum, solum non ita ratum, quoniam
repudium posset incidere propter fornicationem spirituali peccati mortalis. Neque
enim ponit in gratie vinculo fuisse confir-
mata. **Discipulus.** Dicis insuetam mihi
distinctionem, Edissere plenus quid
intendis per eam? **Dagister.** Vereor et
molior ostendere quo pacto conueniat epi-
thalium **Salomonis**, beate **Marie**,
privilegio singulari, cuius in desponsatio-
ne/nila fuit par anima, que nec primaria nec
similis visa est nechabere sequente, ad quam
anagogia traduceret caticha cantorum. Nil
preterea dubitandum/quin creberrima libe-
tatis iocunditate cantavit ista dum viue-
ret. Et primo de anima filii, scilicet chri-
sti videamus. Hec itaque fuit absqueulla du-
bitatione perfectior, sed nunc talis/cui pro-
prie conueniret hoc epithalamium. Didi-
cisti enim si memineris **H** epithalamium solu-
guenire anime, per statu vie, dum despota est
solum in fide, spe, et caritate, postulans cum
omni desiderio complemetum in re et eternitate.
Discipulus. Demini id te posuis-
se in libello de cantorum origine, tertio to-
mo seu primitioe/principali. Ubi de anago-
gicis nuptijs multa notata sunt. Huc an-
duerto/nunc fuisse christum mente seu
portione aie supiori nisi beatum, quisq; infe-

riori viator extiterit, cui portioni non optat
pprie desponsatio cum deo sposo? **Dag-**
**Stimaduertis pprie, tamquam habue-
rit mentalis desponsatio aie **Marie** differ-
entiā. Sil' attende, et singulare inuenies
in qua matrimonij fuit ante confirmatio-
ne in p̄fia semper ratum in via. Volo dice
re taliter confirmatum quod neque repudiū p̄ mor-
talem fornicationē potuit interuenire, nec
offensio quevis per originalē aut veniale
maculam. secundum duplicem in **Elizabeth** et
in **Johanne** nūc inductā conditionē.
Discipulus. Eleuatis pie consideratiōis
oculis/intuieri videoz **Mariam** s̄m dicta
tua/proximam valde nunc fuisse cubiculo
sponsi, nec obstatisse ad consummationē
matrimonij spiritualis/p̄ter velū vel cortinaz
enigmatis vie/tegentē cubiculū quod nūc
periuū non erat īgressui. **Dagister.** Ler-
nis acute, nō neturides a s̄li q̄sto **Maria**
desiderio/ps̄sumationē in gloria/matrimo-
nij iā inchoati et rati p̄ grām p̄firmata: op̄
tabunda quesierit, nō quidem impudētia
quasi meretricia, rapiente virum vltro, sed
vereturia virginali: per insinuationē/for-
matā reuerentialis pudicicie verbis: pete-
bat quod optabat/ēi voto cū spōso, neque
enim tepidior erat sponsi ad sponsam zel'
donec introduceret eam in domū matris
sue, et in cubiculū genitricis sue, omni de-
inceps ablato velamine quādō facie ad fa-
ciem videre sibi dabitur sponsum et unum
fieri cū sponsa. Itaque iā non duo, sed unū
spūs/federe perpetuo nubentur. **Hinc**
sunt ille voces amoris interrupte suspiris
Hinc allocutiones alterne, **Hinc** mutue
collaudatiōes, **Hinc** cursus et recursus cre-
bri subitiq; spōsi saliētis tripatiis seu tripu-
diatis, **Audi** spōsam, verecunde peten-
te spōsū, osculet me osculo oris sui, Tra-
be me post te. Indica mibi quē diligit aia
mea ubi pascas, ubi cubas in meridie, Fa-
sciculū mirrhe dilectū meū mibi, int̄ vbera
mea cōmorabit. **Deinde** cū pulcritudinē
spōselaudasset spōsū, spōsāq; despōso
sile fecisset. **Considera** q̄ apte vel q̄ verecū
de/didit intelligi, nil restare nisi secreū ī gressu
sum cubiculi. Lectulus inquit noster floridus.
Sed redeo ad osculum, Amor igne-
us est, lapades ei lapades ignis atq; flā-
mar. Propterea neq; se ī se stinere/quin
assimilationē q̄rat sibi facere, semp inqet
est quisq; p̄tingat ad int̄mū rei quam diligat**

Super magnificat.

81.

Vocari nō dñiū Dionysiū vim amoris
esse qd semp mobile, incessabile, calidum,
acutū, ferundū supereridū. Quid igit̄ esti-
mas faciet sp̄s talib⁹ ad sp̄sū succensa
flāmis amoris, nisi q̄ inq̄rat int̄mos am-
pler⁹ suos, vt in illis refrigeriū inueniat to-
ra roti pūcta. Expectat tñ pudicicia v̄gi-
nalis ips⁹ bñ placiti sponsi, diēq̄ statutum
p nuptiis anticipare non audet. Facit in-
terea qd sibi fas est, petit ad solaciū, petit
ad refrigeriū estuans, ardoris sui osculū
sponsi, castissima suavitate iocidū. Oscu-
let me inq̄r osculo oris sui. Vidi raptā vi-
di exultatē extra se sp̄sam. Ipa petit o-
sculū nec explicat cui⁹. Cur ita? Reputat ei
illud oēs intelligere qd solū cogitat, qd vni-
cum desiderat, qd totū cor occupat, sic illa
philocapta de dño. Si tu sustulisti inq̄t
ei dico mibi: **D**iscipulus. Edissere ro-
go, cur nō p̄tentia fuerit osculef me, sed sub-
infest osculo oris sui: **D**agister. Disti-
cio vulgata est, et alias diligenterme deuo-
tissimeq; deducta de tripli osculo. Hoc
quidē pedis. Hoc manus. Hoc oris. Hac
triplicē repies differentiā in osculo oris, p
ditione hui⁹ vel illius aie. Osculū q̄ppē
dātraliqui i signū recōciliatiōis. Sic pa-
ter enāgelicus vidēs a longe filiū suū veni-
entē a regione perditionis et egestatis. mi-
sericordia motus occurrit et cadēs sup col-
lū eius osculat⁹ est eū. Qnq̄ vero dat⁹ oscu-
lū in signū noui mūeris seu bñdictionis, si
aut̄ ysaac benedicēs filio osculuz petijt ab
eo. Porro dat⁹ osculū ad solū amoris nō tā
indiciū q̄s exercitū, sic p̄ pater et pia mat̄
filii osculat̄ infantilū, sic castissima dñi
marī. Cōperit qdlibet osculū si tropolo
giā attēdis aie viatrici q̄renti dēū, et h̄ fm
triplicē aie statū. Petit osculū recōciliatiō-
nis aia, p̄tōz et offense p̄scia vt sanct̄. Ex-
plo martini, sanatis osculo leprosū. Petit
osculū bñdictionis, aia nō satis opulēta sed
egēs mūerib⁹. Petit osculū exercēde dilectō
is mutue aia, iā i oib⁹ bñ p̄scia, nihil req̄res
nihil intēdes in osculo p̄ter amoreū amē-
zamē. **D**iscipulus. Nunq̄ elicere nō
vis, solam inter omēs et sup omnes anias
viantices, iam **M**arie potitam fuisse tali
osculo tertio, dei sp̄oli sui, dū viueret. Erat
siquidē rora semp mūdissima, nunq̄ egēs
reconciliatione, erat glia plena, sup oēs be-
nedicta, non egens nouis mūneribus lic̄
angerentur ipa, tamē magis amari et amā-

re, dilectōz suo frui prime iam ad statum
patric⁹ poprabit. **D**agister. Recete con-
iectura, ad singularē nostre htē laudē, v̄ez
ad edificationē alteri⁹ cuiusvis anime, fas
babes obseruare, quo pacto sine p̄suptiōe
possit ipa petere que peccatrix est osculum
sponsi et dicere cum modestia. Osculetur
me osculo oris sui. Que consideratio dat
aperire tanq̄ mīstica clavis / parabolicas
locutiones cantorum, ad triplicem statū
repertum in animabus. Quorū primus
dicitur incipientium. Alter proficientium
Tertiū perfectorum. Sed est aliud qd
attēdas, in osculis castis et licitis **J**esu sp̄o-
si. Unum corporale fuit, Aliud sacramen-
tale, **T**ertiū figurale. Ecce reductis ad
beatē **M**arietē tempora lumib⁹ fidei / con-
spicio beatam istam matrem / virgineo fo-
uentem gremio, speciosum forma prefilii
hominum puerum **Iesum**, quem deoscu-
labatur cerebro, recipiens vicissitudinem
osculi, cum amplectu tenerimo a semetip-
so. O quis mibi det te fratrem meum sugē-
tem vbera matris mee, vt inueniam te so-
lum foris, et deosculer te, et iaz me nemo de-
spiciat. **F**elix prorsus extitisti, vir **M**ar-
ie iuste **Joseph**, cui tortiē concessa sunt
oscula blanda pueri **Iesu**, quez gestare ma-
nibus, sinu refouere, brachijs amplecti, pe-
ctus dei capaz tuo pectori stringere cū om-
nibus puericie gratissime blandimētis ro-
tiens meruisti. O quotiens intuitus ocu-
lorum beatorum, tibi sponseq; tuiletos af-
flabat honores. O quotiens iocundissima
vox, diuinos robis spirabat amores. Sic
oculos, sic ille manus, sic ora ferebat, tan-
q̄ vere cum filio hominis, filius esset dei.

Ista dum dum dicis, dum optas, dum
miraris, quare non sacerdotium recognitas
tuum, ratione cuius tibi fas est quotidie
filio dei et hominis oscula dare, ipsum cer-
nere, ipsum gestare, conrectareq; manib⁹.
Dicam mirabilibus, q̄ nec ipſi **Joseph**
concessum est. Potes sacramentaliter ip-
sum manducare, qui est panis vite eterne,
qui dat vitam mundo, qui mutabit te in
se, vt sis ipse in eo et ipse in te, et dices
cum apostolo. Vivo iam non ego vivit
autem in me christus. **D**iscipulus. O
ego noui quid loqueris, sed hoc ad ſuſio-
nem miseri peccatoris, qui et sumit ch̄ristū
et sacramentum osculatur et fruitur oscula-
to per sacramentalem vniōnem. Ve mibi
• Rk4.

Tractatus Secundus.

estum vereor illud improprium frequenter impingi posse mibi quod iude nequissimo/benignus intulit agn^o. **D**ictio. osculo filium hominis tradis? **D**agister.

Dicitur. Prohibeat a servis suis hoc improprium deus faciens ut dignitate osculi sacramentalis semper attendant eminentiorem esse/et fuerit presentie corporalis maxime iunctaz cibatione. Hec enim qui manducasset particularam carnis christi. reputa genam vel auriculam mansisset in christo et christo in eo. Sicut nunc fit dum talis adest nobis relatus et vere deus absconditus totus manducatus. manducas et nos totos. Felicitas ma sacerdotum felix et ceterorum christianorum post esuz et potu inebrians letificans et confortans preclarissimum huius sacramentum huius benedicti fructus virginis potest ex sententia dicere Sub umbra illius quem desiderabam sedi per oculum contemplative quietis. Et fructus illius sit in accipietium umbra misericordia dulcis gutturi meo. Introducit me rex in cellam yinariam ordinavit in me caritatem vniuersitatis plus amorem. nihil plus desiderare. et summe amabilem et totum desiderabilem. Fulcite me floribus sanctorum affectionum stipate me malis ordinatarum affectionum seu meditationum. quibus abundat horus vester. O filie hierusalem que est celestis libera/mater nostra. O beatificate anime. quia amore langueo. quia vulnerata sum caritate. Et hinc est iste pallor mens/hinc ista nigredo quia iusticie sol confusus me. vulnerauit me. decolorauit me. feruide dilectionis amore seu ardore. Angeli quoque contiues vestri. custodes ciuitatis hierusalem amici sponsi. filii matris mee. que est gratitudo bonitas diuinitatis pugnauerunt contra me. sed pugna felicissima que carnalia desideria trucidat. Posuerunt me custode in vineis sanctorum operationum. Vinea quoque meam non ego tam custodiui. et ipsi de mandato sponsi. **H**ec inquit verba inter suspiria cudit sponsa. reputata sobrie ebria. tuta feliciter caritate vulnerata. quam cadentem et spasmatam. zelotes sponsi. ite brachia suscepit sua. leuat caput leua. a levando dicta. **H**ec sponsa. quis sobrie temulenta ad presentiam sponsi respicit. et suspirabunda trahit de imo pectoris vocem. Leua eius sub capite meo. et dextra illius amplectabitur me. **D**iscipulus.

Jam siste obsecro. vides ne. quo te petra hic estus cum sermo tuus erat de osculo. Dic si quid habeas amplius quod afferas.

Dagister. Plane multum. tam in bonis bonum. et in malis malum. Vene carni et sanguini. Quis offerre sermo pudicior auderet. Quid enim nequius est quod ex cogitauit caro et sanguis? **D**iscipulus. Fle precor adamatoria cantica. admisce vel satiram et tragediam. mordaces vel comediam lubricam vel sorientes eglogas. sola nobis anagogia diuinios catet amores.

Dagister. Nonnes probe. qui coniuvio veras induci nuptiali funereas tubas trachere. atque sulphureas amoris infastadas incendi perhorrescere. Sed quod tangis de osculo figurali dum vel crucem. vel imagines. aut reliquias sanctorum sanctarumque quispias osculatur. **D**iscipulus. Puto post passionem filii beata mater eius crucem crebro fuerit amplexata. omniaque loca ubi steterant sacri pedes eius. sedula deosculatione coluerit. Sed neque fuerat expers sacramentalis osculi. deinde locutus est. sicut nec exemplar illud duplex pnie. Maria magdalena et egyptiaca. quis prius intraverunt thalamum sponsi. sublato velamine. nec gloriatus Dionysius in morte carere voluerunt. At vero quod sit os dei sponsi. et quod osculum subtiliter ediscere si potes. cum sit incorpea diuinitas? **D**icitur. Vocas iterum ad distinctionem oris et osculi trimembres. Os hemus dei prior. os filii. osculum virtusque quod est spousus sancti. Os suum apuit Christus. bene labia distillata murrha prima mortificatio virtuorum. cuius tot sunt oscula. et uba. Ipsa similiter cuius patre et spousum aperuit ora prophetarum. Aperiuit et os predicatorum et doctorum quod sapientiam erat. porrigente oscula voluntib. Dicuntur autem predicatorum os dei. id quia separant proximam a vili. **D**iscipulus. Judge duplex hoc osculum ultimum ipsius tropologie vel allegorie adolescentulis. satis enim patent et sobrios edificant. et in primo consiste. **D**agister. Deus sicut est unus et unomius per essentiam et proprietatem. sic est per anagogiam symbolicus et unomius. Ita unus est multiplex. Sciens itaque deus nos parvulos et balbos. voluit instar nutricis fragere verba sua. quibus ipso nobiscum. et nos secum intelligibiliter utrumque loquemur. Locutus igit locutiones transiuptivas a re cognitae sicut in ibus assupatas. et abundantanter ut nibil inueniamus.

quod non valet ad ipsum trahi nominandum. quod loquendi genus appellavit **Dionysius** symbolici. de quo et scriptis notat libri. sed ad latinos non peruenit. **Noctypo** loquendi. deus pater habet os. et quod filius eius increata sapientia predixisse se gloriatur. **Ego** inquit ex ore altissimi. p. dñi. p. mogenita ante omnem creaturam. **Habet** et vterum. **Ego** inquit ex utero ante luciferum genui te pater itaq; diligit filium suum. et filius genitum mutuum repedit amorem. quod vicissitudo dilectionis cur non de osculario nominabitur? Ex qua spiratio communis amoris emanat et flagescit. quod spiratio quia nectit quodammodo prius os ad os filij. dici pot osculum virtus. **Spōsa** ergo. dū quod osculum spōsi patet quod sit illud osculum. quod spiritus est oris virtus prius et filii. **Discipul.** Sed que vel quia sunt labia spōse? **Dagister.** Illanimirum sunt due vires proprieas mentis. Vis intellectua et vis ei correspondens affectiva. seu voluntaria vel appetitiva. quod duos spiritus. osculum patris et filii/inspirando nectit. et oscula illabedo fit mēs tota deformat et formis bellissime trutati. fit tripartitus nobile triclinium. Itaq; sit ei memoria secunda parens verbi cum acies intellectus uertitur super ipsum. et qua similitudine spiratur amor communis unus et eiusdem voluntatis. **Nec** est species et imago pulcherrima. et conformata et assimilata diuinae trinitati que per gratiam est id ipsum quod deus per naturam. Ecclitatbat ad hanc assimilationem pertingere spiritus marie suspirias et estuas assidue desiderio spōsi sui. **O**scelēt me osculooris sui. Quid queris o beata? quid osculum sponsi petis o benedicta? quid est illud osculum nisi spōssatum? qui utiq; superuenit et in te. quādo vobis altissimi obumbravit tibi. immo iam pietat nec postmodū recessit a te. quod dñs semper tecum. **Sed** quid affectas o pulcherrima mulier? Sento quod requiris. si disimulare videaris verecūdia negligali. Thalamo sponsi prima es. gaudes osculooris. Sed et leua ei sepe sub capite tuo. Et interverberat comorat. te amplexas. te osculas quod tibi vis amplius. Lerte non dum sub introi stis secreta cubiculi silentia. ubi federe prepato mīmonium assumet. Inqeta es donec introducat te et tu illum in domū matris tue et in cubiculū genitricis tue. Et quod ista materna nisi diuinitas sua. utiq; oīum crea-

tric et gubernatrix. Ecce dominus eius. quod altera si non eternitas amplissima. Quod deus cubiculū nisi super altissimum occultissimus dei patris. in quo spōsus tuus quiescit perenni felicitate. **Hoc** cubiculū intrare. in hoc quod escere. delectari. secundarios desiderabū suspicas. pēsabas quod sit istud. Et ultabū sanctū in gloria letabūtur in cubiculis suis. Fallor. si non hec ipsa quod dixi ex possibili spōsum inuenies et dicēs. Tenui eū nec dimittā. donec introducam illum in domū mīris mee et in cubiculū genitricis mee. Et ecce nūco brā quod spōsti tenes. quod desiderasti possides. quod credidisti vides. quem dilexisti tota cōlectēs ipso secura frueris in eternū. **Discipul.** Quid sibi vult spōsus iste suis quod vna suā vīce dīlectā mīres distulit introducere secū in cubiculū felicitatis eterne. quoniam latronē de cruce p̄tinus in hoc cubiculo collocauit. Audiente matre et incōsolabiliter anciantē. p̄transierat enim gladiū aīam eius. Amē dico tibi. hodie eris meū in padiso. O mitissime iesu. Et ubi erat mī tua nisi in dolore continuo remanēs in hunc seculo. separata etiā corporis quod inclusum iacebat in sepulcro. O vere terribilis in mortis de supernis filios hominum. O certe verissimum quod erūt novissimi p̄mi. Quis hoc estimasset quod credidisset. quod sperasset assumūt ad glorie cubiculū latronis aīa. et aīa mīris relinq̄t ad lamentū. **L**ui et logo tpe p̄patet ingressus ad idē spōsi cubiculū. Potuit inuidiā sibi facere glificatū ipse latro. si non fecisset ea caritas vnu cor et vnam aīam cū eo. Suasit eadē caritas et renas quod dei sūbitē vitam in patientia. p̄pt electos dei. p̄ se et ceteros docēdos de mīsteriis vere fideli. Et quod desideriū quod incolat huius plongationē plus et plus adiuctū est. tandem adeptione super omēs plus gaudiū. **Dagister.** Cōcernit hec responsio tua prolongationem huius mīserie in ista amōrosissima per annos multos que per osculum pedum primū mīdata. post heremis colla diu fuit. Sic discipulus ille quem diligebat iesus. usq; ad senectam virxit et senium. Tantum ignitus martyr Ignaci scribens beatē virginī cām superstitionis vites sue ut ceteros ex se et ppter se et in se confortaret. Cui etiā beata virgo rescripsit ut exultaret in deo salutari. Porro quod te docuit o Luca medice carissime primas euangelij tui partes nisi solum talium conscientia vgo pru-

Tractatus Secundus.

dentissima, cui te familiarem conciliarat castitas, quia nec vrorem nec prolem habuisse narraris. Per te precursoris annuntiatio, conceptio, exultatio, nativitas, circumcisio cum nominis impositione nobis patent. Per te canticum Zacharie. Per te totius incarnationis christi mysteria, nos bis tradita sunt. Per te cantica canticorum Marie, et illud Simeonis pueri Iesu fuit intentio describuntur, quo alio nisi Maria reuelante Discipulus. Ardet animus multa querere super enumeratis euangelij materiis, quos omnes conseruabat Maria, conferens in cordes suo, ac pinde magnificas dominum et ecclias in deo salutari suo. Sed cepto curramus itinere, post odorez vnguentorum tuorum, que spirant amoris cantica, de quibus post osculum subditur. Quia meliora sunt vbera tua vino, fragraria vnguentis optimis. Dic quid sponsa singularis sibi volebat, tanquam osculi causa subdens, quia meliora sunt vbera sponsi super vnum. Quae sunt hec vbera? Magister. Si dixerim quod vbera sunt amor vel amores, nihil erravero, quoniam omnia sortitur amor vocabula, instar dei, quia deus caritas est amor est, os, osculum, ipse vbera, ipse vnguentum fragrans, ipse oleum effusum, ipse nardus, ipse fasciculus mire, ipse equitatus dei, ipse botrus cypri, ipse lectulus, ipse flos campi et lily conuallius. Quid moror per singula. Ipse per denominacionem participatam, unus omnia in omnibus, cuius natura si perfecte cognoscere cessaret linguarum necessitas. Ipse sibi totus et unus sufficiens lingua esset sufficiens oculus, sufficiens auris et naris, et gustus, et tactus, immo vero nullum esset per essentiali proprietatem, sed per eminentiam singularem. Discipulus. Cur ista primis? Magister plane, ne prestoleris amoris cantica exponendo posse finiri, qui certe infinitus est, cuius constitutum (non modis, sed perfectionis) accipientibus semper est aliquid ultra recipere. Non expectaveris ergo, totam salomonis canticorum et Harie seriem posse nos decurrere, qui nec duos versiculos utriusque cantici, immo nec unum versum satis attingere penetrare possimus. Discipulus. Et si deo nil perfectum polluum eloqui, conemur tamen more puerorum, nos balbutiendo solari. Dic aliquid idcirco de vberibus sponsi, et

sponde de quibus additur tertium osculum quod meliora sunt vbera tuo vino fragrantiam gentis optimis. Et quia viuus est sermo dictum apostolii, potest tamquam quolibet et ad quemlibet loqui. Prouterea si reliquias cantorum particulas quodcumque comisceremus, non erit iugum pliioris tractari tollens fastidium. Magister. In hoc loco magister Hieronimus, dilector postillator ad literam, quamdam est allegoria etropologie necnon et anagogie. Dicit inquit pro nomine isto vbera, indeos breves amores, ob eum uocationem nostris hebreis ad amores et vbera Hieronymus, vbera secutus est hebreos amores. Discipulus. Transi, inuenies tale positum mille locis in biblia. Pro quod sed ad sepsit olim volumen egregium preceptor noster. P. Cardinalis Cameracensis, cuius siam alio loco dum inquiram, pandes spero. Magister. Pandam, tu nihil hic calumniabile vel aduersum repertis, si modos loquendi typicos seu figuratiuos attenderis, quibus res tenta significatur pertinente et contra. Continet autem vbera cum pectori et cori, quod secundum amoris est radicalis. Laudamus igit vbera laudat amores, quod meliores sint vno fragrantes vnguentis optimis. Video illi co, quod non surrexit incongruitas si sposo dentur vbera quod cor habet et pletum et estuas amoris. Siue dicatur ergo meliora sunt vbera tua siue meliores sunt amores. Anagogia probat utrumque verum sciens quod amor diuinus nescit sexum apud quae non est masculus neque femina, et unus dicitur sponsus et sponsa. Discipulus. Hoc obseruandum arbitror, pro deuotis ne se carnalibus inuoluant simulachris. Video proinde quod nec lac vberum nec vnum nec vnguentum sit aliquid corporale. Nihilominus causam transumptionis et comparationis licet inquirere, cur vbera vino sint meliora cum sponsus duxerit sponsam in cellam vinarium. Cur rursus inuitans clamauerit per quod dixisset. Bibi vnum meum cu[m] lacte meo. comedite amici et inebriamini charissimi. Magister. Bibit itaque vnum sponsi sponsa via tristis, sed per vbera sponsi transsumptum et lac factum. Alioquin debile nunc cerebrum sponse, vini puri virtute turbatur. Exemplum dant nobis nutrices qui parvulis infantibus si sagaces sunt, vini puritatem non ministrant, sed quod inservit lac suum est. Sunt enim bacrone nutricis vba meliora vino, non secundum in vberibus?

sponsi, qui propter sponsam / in incarnato
vel aciens factus est. Conati sunt philoso-
phi sugere vinum sapientie de r̄berib⁹ p̄t
me cause / dum inuisibilia dei per ea que fa-
cta sunt cognoverunt, sempiternam quo/
q̄ virtutē eius et diuinitatem. Concalue-
runt et testuauerunt et inflati sunt vino mul-
to, de calice aureo babylonis, et inebriati/
dati sunt in reprobum sensum, et obscura-
rum est insipiens cor eorum. Rationem di-
cit apostol⁹ q̄ cum cognouissent deu⁹ nō
sicut deū glorificauerit, neq; gratias ege-
rū. Habet vinū sine lacte q̄ plane lac me-
lis est, p̄slerum dicitum ex vino vel factū
cuius pot⁹ inebriat, sed sobrie sine luxuria.
Accipit signum ebrietatis noxie simul, sil'
et causam in philosophis, q̄ veritatis stu-
dio tamvehemēter intēti / nihil de amando
deū toto corde, tota anima, et tota mente, for-
titudine, scrutati sunt. Quid mirandum si
defecerūt scrutātes scrutinia, si per erroris
precipicia cespitantes impegerunt / potari
vino mixto veneno omniū vitiorū, nec q̄li
uncūq; sed nephandoꝝ q̄lia notauit apo-
stolus, q̄uis non omnia, que in occulto fu-
unt ab eis inqt turpe est dicere. Et cum q̄
fuerint illi meretrice que apud Sal-
omonē allicit dices. Veni inebriemur v/
berib⁹. Discipul⁹. Fugiam⁹ ocius hos
vborum fetores, q̄ de r̄berib⁹ et amoribus
loquim⁹ / fragrantibus optimis odoribus
Magister, audiamus portius aure pie-
tatis et fidei / matrem virginem et filiam ma-
gificentē dominū et exultantem in deo sa-
lucari suo. Cuius nomē est oleum effusum
quod sanat incipiētes, pascit proficientes
delectat proximantes. Discipulus. Ve-
rum et si p̄perat intentio querere de tertio v/
sculo, cur maria / oleum sue magnificatio-
nis et exultationis / prius intulerit? Quia
resperit inqt būilitatem ancille sue. Nihil
ominus exponi prius opto doctrinaliter/
quid p̄prie sit magnificare deū, et quot mo-
dis fieri reperitur. Magister. Pertinet
est inq̄sito talis. Igitur accipe q̄ magnifi-
care dominū nihil aliud est / q̄ magnū si-
gnificare. Non enī facim⁹ deū aliter ma-
gnū. Sūt aut̄ modi significandi magnitu-
dinē dei / sine nūero, in genere dno. Unus
interior in anima cognoscēte et diligēte de-
um. Etenī fidei spez caritate magnificat in
gloria de⁹, qm̄ magnus ab ea et in ea signifi-
cat. Hoc⁹ alt̄ est exterior tā m̄ltiplet q̄ va-

riā sūt signa q̄ rep̄ntare p̄ntab extra magni-
tudinē dei. Quid ē enī significare nisi alt̄
qd intellectui rep̄ntare. Sit h̄ p̄ voces, sit
p̄ colores vel sp̄s colorū, sit p̄ obiec̄ia ērū,
liber lesu⁹, sit p̄ enigmata figurāz in sc̄ptu-
ris sc̄sis, sit p̄ r̄uelatiōes m̄lterioꝝ. Cōdi-
sit idcirco cāticū suū v̄go br̄a sub attestatō
nediuinari locutionū q̄s fēc dñs ad p̄cs
n̄ros Abrāb⁹ et semini eius in secula. Cō/
seruabat oia v̄ba hec p̄ferens in corde suo
nūc Esaie p̄phetiā de virgine partitura. Ac
Hieremie vaticinū q̄ mulier circūdabit
virꝝ. Hūc ebdomadas danielis. Hūc p̄ors
tā clausam Ezechiel cū templo toto. Di-
scipul⁹. Dicp̄fisti qd̄ est magnificare dñz.
qm̄ est significare dñm eē magnificari sa-
liter p̄fectū. Scio / qm̄ significare fūm grā/
maticos est aliquid intellectui rep̄ntare, qui
tractat de modis significādi, sup q̄b⁹ Lētis
logiū cōposuisti. Sūt in sup̄ varij modi (si
cut notas) magnificādi dñm sc̄z bñdicere,
sc̄ificare, glorificare, p̄dicare, exultare, p̄si-
ter i dño, laudare, et ita d̄ silib⁹ quoz cātica
memorant. In gram⁹ igit de singul⁹. Dic
qd̄ est dñm bñdicere. Dic qd̄ est significare
dñm eē bonoz datorē, factorē vel do-
natorē, q̄ suū dicere facere est, dicit et facta
sunt. Ira suū bñdicere ē suū bñ agere. Do-
mino aut̄ bñdicere significat verbū bñdi-
ctionis illi fieri v̄l'dirigi, vt ibi. Sancti tui
bñdicāt te. Discipul⁹. Dic qd̄ sit sc̄ifica-
re nomē dñi. Dic qd̄ est significare dñz i
sc̄itate et mūdicia p̄fectū. Quid aut̄ sit sc̄ras
dñi et noticia et mūdicia h̄es alibi. Disci-
pulus. Dic quid est exultare in deo saluta-
ri n̄ro. Magister. H̄ est significare deu⁹
esse salvatōrē n̄rm et salutare vel salutationē
nō q̄licunq; signo / sed modo leticie / exteri⁹
se p̄dētis et q̄si se nō capet v̄lteri⁹ salientis
Discipulus. Dic quid est confiteri do-
mino. Magister. H̄ est significare cer-
to signo / ipsum esse dominuz. Et hoc mul-
tipliciter, vel quoniam bonus, vel quoniam
laudabil⁹ nimis et magnitudis ei⁹ nō est fu-
nis, vel quoniam peccata dimittit et p̄stabilis
est sup̄ malicia, aut ex reliqz p̄fectōib⁹ suis
Discipul⁹. Dic qd̄ est sacrificare dño.
Dic qd̄ est significare certis signis adhibitis
q̄ ille cui sacrificat / vel in cui⁹ honorē p̄nci-
paliter offerit sacrificiū / sup̄m⁹ est dñs / ple-
nariā h̄is potestatem vite et mortis super-
nos, sicut in animali sacrificato vel occiso.

Tractatus tertius.

Discipulus. Dic quid est gratias agere deo? **M**agister. hoc est significare bona recepta ab eo pure gratis non meritis nostris. **D**omi autem significandi sunt varijs per varietatem eorum que recipiunt ad significandum corde voce corpore et opere. **D**iscipulus. Dic quid est adorare dominum vel colere cultu latrerie? **M**agister. hoc est significare supremam in omnibus suam dominationem atque maiestatem. et hoc modis varijs interius in anima. vel exterius in corpore aut alijs rationibus exhibitis. **D**iscipulus. quid est iubilare deo? **M**agister. hoc est significare magnitudinem eius in bonitate et benedictionibus. modo gaudij cuiusdam ineffabilis. ut aliquando plausu manuum. aliquando vultus alacritate. Aliquando vultus dilatatione. que dicit leticia quasi latitia. Alius quando voluptate que dicit a volubilitate circa rem dilectam. Nonnunquam a delectatione que dicitur quasi lactatio. Quoadque a iocunditate que dicitur ioco. Sepius ab alacritate. que dicitur dum haber libet et expeditum usum corporis vel membrorum vel sensuum et maxime cordis ad significandum leticiam. **D**iscipulus. Quid est deum laudare in sanctis suis? **M**agister. hoc est significare ipsum esse causam sue sanctitatis. Sicut deum laudare in creaturis suis est significare quod ipse eas gubernat fecit et regit eas pure gratis et magnificis modis. **D**iscipulus. Quid est alloqui creaturas quod benedicant deum quod collaudent quod adorent quod pdicent quod letentur in eo cum similibus acclamacionibus? **M**agister. Totum est hoc significare complacentiam quam habemus in beneficiis omnibus que creaturis collata sunt. et hoc variis modis significandi pro varietate aliquendis. sicut solemus exhortari per psalmos dicentes laudate dominum in tympano et choro laudate eum in cordis et organo. cum alijs talibus instrumentis oibus; hoc autem est significare coplacentiam exultationem atque leticiam quam habemus in recognitione beneficiorum dei talibus modis representandi. Quemadmodum dare gloria deo honorem et virtutem et similia oia pfectionem importanta non est aliud significare talia supereminenter esse in deo vel a deo procedere. Et hoc tot modis significandi quod modi sunt representandi corde voce corpore et ope. **D**iscipulus. Dic differentiam inter magnifi-

cationem dei quam faciunt irrationalis creature et magnificationem rationalis animalium de qua dicit in hoc cantico. **M**agnificat anima mea dominum. **M**agister. Magnificatio creaturarum mensuratur et accipitur a participacione diuine magnitudinis cuius omnes sunt participes uno modo. Sed irrationalis natura tantummodo representat artem creatoris. Erido dicitur transumptive sapientia vel ars eius. Rationalis vero creatura non solum obiectiva vel ut vestigium sed etiam subiectiva et formaliter perceptiva significat domini magnitudinem intelligit et predicit Assumit insuper creaturas alias immo et seipsum quasi materialiter significacionis diuine maiestatis. denique in omnibus sicut in fistulis organorum certificationis spiritus sancto ostendecant. **D**iscipulus. Bonum est nos habere. Sed vocat sequens versiculos de humilitate marie. Ja vero tardior hora differt suadet ad matutinum diei sequentis. Nos interim propriebus intendamus officios. Explicit secundus tractatus.

Sequitur tractatus tertius pragmaticus in cantico Marie de respectione humilitatis sue per notulas. ccx. Prima notula.

Via respexit humilitatem ancille sue sue. **D**iscipulus. Hic sumus hic primus absoluenda est questio altera die proposita sed dilata. **L**urbea master/canum magnificationis domini cum exultatione spus in deo salutari suo cecinit et respectio humilitatis sue a domino. Exultavit inquit spus meus in deo salutari meo. Et tandem queretur ab ea morte subiungit. quod respectu humilitate ancille sue. **M**agister. Doctrinam formas questionem cui nequit perficere ratio sive responsio nisi respectus domini causa prius perscrutetur. que non nisi amor inuenitur. **D**iscipulus. Consensio. Fiat hoc prius notum. similiter et quod est obiectum suum. **M**agister. Oculus vulneras sponsam. oculum est amoris et nullus acutior. nullus penetrabilior. nullus ad intimi cordis vulnerationem efficacior dici potest. vulnerasti cor meum ait sponsa in uno oculorum tuorum. Non aliter est de oculo sponsi respectu sponse. Quia respectus amoris sponsi sauciat sponsam. ut exclamat